

[Arne Bjerregaard]

smukt, men det har vi altså ikke råd til. Nu ser venstre, at vi også havde ret dér.

Nu er man blevet så glad for kurssikringsordningen. Jeg må nok spørge venstre: hvem var det, der fik begyndt på kurssikringsordninger? Var det ikke kristeligt folkeparti, der idelig fremførte, at det var nødvendigt, når man påtvang vort erhvervsliv at optage lån i udlandet, samtidig med at vi i vores politik fremmede en høj rente? Vi måtte prøve dette, imod venstres og de konservatives vilje. Men det er selvfølgelig klart, at nu kan det bruges. Jeg må sige, at de konservative selvfølgelig her labber efter.

Det er ganske klart, at på tre væsentlige områder viser venstre, som idelig snakker om langsigtede politiske løsninger, en eklatant mangel på politisk fremsyn, eller også er det en enestående udnyttelse af en samfundsgruppe til pleje af egne partiegoistiske interesser i den givne situation. Vel har vi en regering, som jokker usandsynligt i spinaten, en regering, som synes opslidt, uden visioner og dermed uden initiativ og kraft, det skal jeg erkende nu, og derfor kan der måske være grund til fra landbrugets side at ønske hr. Poul Dalsagers hoved på et fad, som jeg har hørt for nylig, men jeg må lige gøre de herrer Baadsgaard og Kjeldsen opmærksom på, når de kun ynder at høre de konservatives og venstres stemmer til deres arrangementer og formener os andre at fremsætte vores synspunkter, fordi disse partiers ledere synes at stryge dem med håret, fordi de tror her er hjælp at hente, at det er på tide, de bliver klar over, at det kun er blålys og Judaskys. Og når de nu udleverer den nuværende landbrugsminister til hudfletning, ja, så er det såmænd kun for at finde en syndebug, der skal bortlede landmændenes opmærksomhed fra deres egen mangel på fremsynethed i disse partier.

Man kunne spørge partierne selv: hvad har de i grunden gjort for dansk landbrug de sidste 10 år? Hvis de skulle svare, ville de sige: ikke en snus. Havde hr. Niels Anker Kofoed og hans parti, mens tid var, villet høre på os i kristeligt folkeparti, så kunne mange tragedier være undgået og mange forspildte muligheder være udnyttet. Nu fremsætter de forslag, som skulle have været fremsat dengang, men nu fremsætter man dem kun for stemmers skyld, vel vidende, at disse forslag let kan blive en hindring for

den bedst mulige løsning for de landmænd, som trænger til løsninger. Jeg føler, der er grund til at sige det netop i denne situation, hvor man søger at udnytte det på en måde, som jeg synes i alt fald visse landmænd ikke kan være tjent med.

I kristeligt folkeparti går vi i det væsentlige ind for venstres forslag – jeg har sagt, det er ikke så underligt – for vi ønsker at hjælpe landmændene igennem krisen. Det ønskede vi for et halvt år siden, men da var der ingen, der ville være med. Vi ønskede det både for landmændenes egen skyld og for samfundets skyld. Det var også på den baggrund, jeg spurgte hr. Niels Anker Kofoed sidste sommer, om han ville være med hertil. Men når jeg har sagt, at vi velvilligt vil tilslutte os venstres forslag, må jeg tilføje, at jeg sjældent har gjort det med så megen ulyst, for her udnyttes menneskelige tragedier ganske klart til fremme af partiegoistiske interesser, og hvad værre er, de fleste landmænd med deres ledere i spidsen synes øjensynlig at lade sig bedrage heraf.

Men nok om det, vi har ikke tid til at vente på resultater af disse folketingsbeslutninger, som er fremsat af de to partier, fremskridtspartiet og venstre, selv om der er mange gode tanker deri. Vi har ikke tid til en lang diskussion i udvalget, hvis vi reelt ønsker at hjælpe de landmænd, der i øjeblikket er i økonomiske vanskeligheder. Derfor må vi bruge ministerens forslag, som jo er et udbygget og færdigt forslag, som udgangspunkt.

Men forslaget kan, som mange andre har sagt, ikke stå alene, og derfor må jeg spørge sagligt og klart ministeren: vil ministeren supplere forslaget med refinansieringsordninger, hvis det kan indarbejdes i forslaget, uden at der bliver nogle juridiske komplikationer, eller vil ministeren i det mindste give tilsagn herom? Jeg må selvfølgelig sige til andre, som jeg må sige til mig selv: for landbrugets skyld må vi undlade i udvalgsarbejdet alle mulige partitaktiske krumspring og i stedet søge i fællig at løse de akutte problemer. Det langsigtede kan vi så tage op bagefter, det kan vi diskutere bagefter, men nu gælder det de landmænd, som har brug for øjeblikkelig hjælp. Derfor mit spørgsmål til ministeren. Dette betyder meget med hensyn til vores stilling til det fremsatte forslag.